

ОЙ, У ЛІСІ БЕРЕЗОВІМ

Народна

Тужливо

Ой, у лі - сі бе-ре - зо - вім стра-шна би - тва бу -

ла, не од - на - я ста-ра ма - ти си -

на й ся по - збу - ла не од - збу - ла Ле-жать

*Ой, у лісі березовім страшна битва була,
Не одна старая мати сина й ся позбула. (2)*

*Лежать трупы, як ті снопы, по усім роздоллю,
Лишилися, zostалися могили по полю. (2)*

*Їхав воїн з України на воронім коню,
Придивився — могилонька, підписана кров'ю. (2)*

*Устав воїн із коника, з каменя читає,
Дочитався ім'я брата, що брат спочиває. (2)*

*Устань, брате, устань, рідний, із цієї могили
Та напиши лист дрібненький до своєї родини. (2)*

*Ой, не можу, рідний брате, із могили встати,
Моє тіло білесеньке пірвали гранати. (2)*